

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียว

Factors Effecting the Acceptance of the Electronic Medical Record Use of Workforces at Huachiew Hospital

นิลาวรรณ งามขำ*, อุมาพร นิมเรือง, พิชชาพร ฟินิตยัธยา, พรชนก อีสสระ, อรุมา พรมาต,
เสาวลักษณ์ สิงห์วงศ์, ศิริลักษณ์ พุเกษม
สาขาวิชาการจัดการโรงพยาบาล คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
สมุทรปราการ 10540

Nilawan Ngamkham*, Umaporn Nimrueng, Pichaporn Phinitatthaya, Pornchanok Issara,
Onuma Prommas, Saowaluck Singhawong, Sirilak Fukasem
Department of Hospital Management, Faculty of Public and Environmental Health,
Huachiew Chalermprakiet University, Samut Prakan 10540

*Email : nilawan_ngamkham@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียว และปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ เป็นวิจัยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีประสบการณ์การใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 118 ราย โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาได้ 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 การตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ตัวแปรการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ตัวแปรทัศนคติต่อการใช้ ตัวแปรการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ ตัวแปรความตั้งใจในการใช้ ตัวแปรต้นทุนของการใช้ และตัวแปรการใช้งานง่ายเท่ากับ 0.92, 0.75, 0.71, 0.85, 0.86 และ 0.73 ตามลำดับ

ข้อค้นพบจากการศึกษา พบว่า บุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวมีระดับการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมาก โดยรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อการยอมรับใช้มากที่สุด คือ ตัวแปรการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ ตัวแปรการใช้งานง่าย รองลงมาคือตัวแปรความตั้งใจในการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ และตัวแปรต้นทุนของการใช้ ตามลำดับ แต่ตัวแปรทัศนคติต่อการใช้ไม่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ และตัวแปรอิสระมีความสามารถในการอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ ร้อยละ 57.40 ($R^2=0.574$) ดังนั้นผู้บริหารโรงพยาบาลหัวเฉียวสามารถนำข้อมูลจากข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ไปจัดทำนโยบายและวางแผนพัฒนาระบบ โดยให้ความสำคัญกับการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ การใช้งานง่าย ความตั้งใจในการใช้ และต้นทุนของการใช้ตามลำดับ

คำสำคัญ : การยอมรับ เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ทัศนคติต่อการใช้ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ การใช้งานง่าย ความตั้งใจในการใช้ ต้นทุนของการใช้ โรงพยาบาลหัวเฉียว

Abstract

This research aimed to study the acceptance level of electronic medical records use of workforces at Huachiew Hospital, and to examine factors affecting an acceptance of use. This research was a descriptive correlational research. The samples were workforces of Huachiew Hospital which had experience in using electronic medical records. The samples of 118 workforces were selected by stratified random sampling technique. Returned questionnaires were at 94.92 percent. The content validity of questionnaires were proved by tree experts. The Item-Objective Congruence Index (IOC) of all questions was 0.67-1.00. The Cronbach's alpha co-efficiency reliability test of an acceptance electronic medical record use, attitude toward using, perceived usefulness, behavioral Intention to use, costs of use, and perceived ease of use were 0.92, 0.75, 0.71, 0.85, 0.86, and 0.73 respectively.

The findings of the study showed that an acceptance the electronic medical record use had a high level and perceived usefulness, perceived ease of use, intention to use, costs of electronic medical records use had an effect on acceptance respectively but attitude toward using did not have an effect on acceptance. All variables in the model could explain an acceptance at 57.4%. A variable had an effect on acceptance with a highest coefficient was perceived usefulness. The findings of this research the administrative of Huachiew Hospital formulate a hospital policy and action plans to development the electronic medical records system in accordance with user and emphasize on perceived usefulness, perceived ease of use, Intention to use and costs of use respectively.

Keywords : acceptance, electronic medical record, attitude toward using, perceived usefulness, perceived ease of use, intention to use, costs of use and huachiew hospital.

บทนำ

กระทรวงสาธารณสุขกำหนดยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศสุขภาพ พ.ศ. 2560 – 2569 โดยมีการขับเคลื่อนระบบสุขภาพด้วย eHealth ซึ่งเป็นเทคโนโลยีดิจิทัลและบริการ ICT (information and communication technology) ที่เชื่อมโยงระหว่างผู้ให้บริการด้านสุขภาพและประชาชน เพื่อให้สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพทั่วถึง เป็นธรรมและปลอดภัย⁽¹⁾ ด้วยเหตุนี้การใช้เทคโนโลยีเพื่อให้สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพดังกล่าว ทำให้โรงพยาบาลในประเทศไทยมีการนำระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ (electronic medical record; EMR) มาใช้มากขึ้น เนื่องจากเวชระเบียนเป็นเอกสารสำคัญในกระบวนการรักษาพยาบาลและกฎหมายได้บังคับให้สถานพยาบาลทั้งของรัฐและเอกชน ตั้งแต่ระดับคลินิกสถานพยาบาล ต้องมีการจัดทำเวชระเบียนผู้ป่วย ซึ่งในปัจจุบันโรงพยาบาลส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนมาใช้ในการค้นหาเวชระเบียนจากระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้ป่วยไม่จำเป็นต้องพบกัปรโรงพยาบาลติดตัวมาก็สามารถค้นหาเวชระเบียนพบเพียงแค่พิมพ์ข้อมูล ชื่อ สกุล ดังนั้น จึงสามารถลดปัญหาเวชระเบียนซ้ำซ้อนลงไปมาก รวมถึงค้นหาประวัติได้ง่าย มีความต่อเนื่องของข้อมูล แต่ยังคงมีการใช้เวชระเบียนแบบกระดาษอยู่⁽²⁾ นอกจากนี้ ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์สามารถทำการจัดเก็บเอกสารของผู้ป่วยด้วยวิธีการสแกน (scan) เอกสารต่าง ๆ ประวัติของผู้ป่วย ผลการตรวจรักษา และการวินิจฉัยโรคโดยบุคลากรทางการแพทย์ เป็นภาพลงบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือคอมพิวเตอร์ หรือการบันทึกข้อมูลของผู้ป่วยโดยตรง เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ช่วยลดเวลาในการสืบค้นข้อมูลและลดพื้นที่ในการจัดเก็บเอกสาร

ต่าง ๆ⁽³⁾ อีกทั้งเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ยังสามารถลดความผิดพลาดจากการรักษาในการให้บริการผู้ป่วย จะเห็นได้ว่าเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์เข้ามามีความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งในปัจจุบันผู้บริหารโรงพยาบาลเล็งเห็นความสำคัญของการให้บริการงานบริการเวชระเบียน⁽⁴⁾

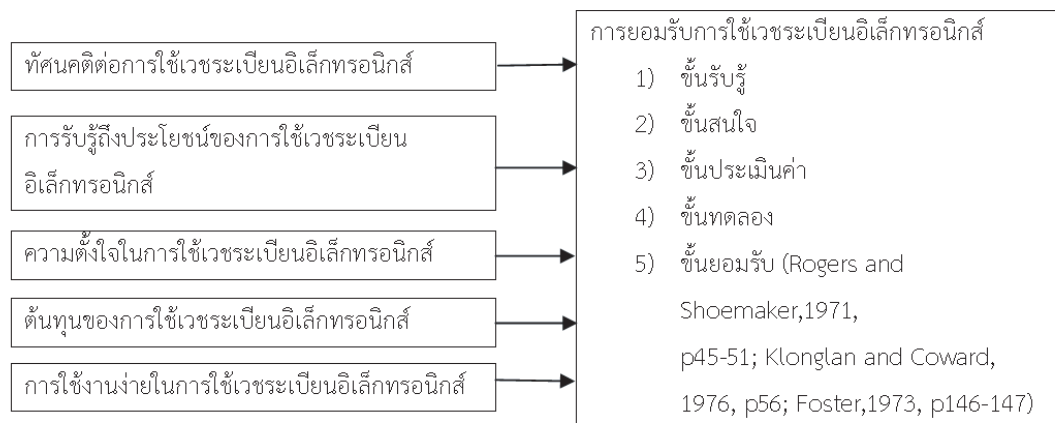
โรงพยาบาลหัวเฉียวได้นำเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 โดยวัตถุประสงค์หลัก คือสามารถจำกัดการเข้าถึงข้อมูลผู้ป่วยที่เป็นความลับได้ เก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง และลดการใช้ทรัพยากรกระดาษ ซึ่งช่วยให้เจ้าหน้าที่ค้นหาข้อมูลผู้ป่วยได้ง่ายขึ้น ลดภาระงานด้านการค้นหาเอกสาร การทำงานเกิดความแม่นยำ และรวดเร็วในการให้บริการมากขึ้น ปัจจุบันโรงพยาบาลหัวเฉียวเห็นความสำคัญในการให้บริการผู้ป่วยโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ถูกนำมาใช้กับแผนการรักษาเป็นส่วนใหญ่ ตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยให้ได้มากที่สุด และต้องการพัฒนาระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ให้สอดคล้องกับผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง การนำระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ ต้องผ่านการยอมรับการใช้ของบุคลากร ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ โดยโรงพยาบาลต้องการทราบว่าหลังใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ได้ระยะหนึ่ง บุคลากรยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ในระดับใด และมีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เพื่อนำข้อค้นพบไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ให้สอดคล้องกับผู้ใช้ รวมถึงเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ อนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ เพศ อายุ ทักษะติดต่อการใช้ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ ความตั้งใจในการใช้ และการใช้งานง่าย ซึ่งตามทฤษฎีการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ⁽⁵⁾ หากผู้ใช้งานมีทัศนคติทางบวก รับรู้ว่าเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์มีประโยชน์ทำให้งานรวดเร็วขึ้น ทำให้ระบบงานง่ายขึ้น จะส่งผลให้เกิดการตั้งใจใช้ และเกิดการยอมรับการใช้ในที่สุด นอกจากนี้ ข้อค้นพบในงานวิจัยที่ผ่านมา มีการศึกษาการยอมรับการใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ในโรงพยาบาลชุมชนและคลินิก พบว่า ประสพการณ์การใช้ ความตั้งใจในการใช้ การใช้งานง่าย รวมไปถึงต้นทุนในการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ แต่เพศ อายุ ไม่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์^(6,7) อนึ่ง การศึกษาที่ผ่านมาในประเทศไทย ที่ศึกษาการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์มีน้อยมาก ส่วนใหญ่ พบการศึกษาในกลุ่มแพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล บุคลากรในแผนกผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาลภาครัฐขนาดเล็กและคลินิก แต่ยังไม่พบการศึกษาในโรงพยาบาลเอกชน และในบุคลากรผู้ใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดของโรงพยาบาล ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจทำวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียว” เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในบริบทของโรงพยาบาลเอกชน ซึ่งโรงพยาบาลหัวเฉียวสามารถนำข้อค้นพบจากงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบและพัฒนการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ในโรงพยาบาลให้สอดคล้องกับผู้ใช้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียว
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียว

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะติดต่อการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ของบุคลากร
2. การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ของบุคลากร
3. ความตั้งใจในการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ของบุคลากร
4. ต้นทุนของการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ของบุคลากร
5. การใช้งานง่ายในการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ของบุคลากร

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนามาจากทฤษฎีการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Technology acceptance mode: TAM)⁽⁵⁾

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์ (analytical study) ในลักษณะของการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยประชากรเป็นบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวที่ใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 357 ราย⁽⁸⁾ กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่ใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกสุ่มเลือก ซึ่งมีคุณสมบัติคือ 1) บุคลากรที่ผ่านการทดลองงาน เป็นพนักงานปฏิบัติงานประจำ 2) ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย สำหรับเกณฑ์คัดออกของกลุ่มตัวอย่างคือ ไม่ยินยอมหรือปฏิเสธการให้ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยการใส่สูตรการคำนวณกรณีทราบจำนวนประชากร⁽⁹⁾ คือ

$$n = \frac{NZ_{\alpha/2}^2 p(1-p)}{e^2 (N-1) + Z_{\alpha/2}^2 p(1-p)}$$

โดยใช้ค่าสัดส่วน(p) จากการศึกษาที่ผ่านมาเท่ากับ 0.867⁽⁶⁾ ความกระชับของการประมาณค่า(e)เท่ากับ 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่าง 118 ราย ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามแผนกที่มีการใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของโรงพยาบาลหัวเฉียวและทำการสุ่มตัวอย่างจากทุก ๆ ชั้นภูมิ โดยผู้วิจัยหาค่าสัดส่วนในแต่ละชั้น จากนั้น จึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยนำรายชื่อของบุคลากรในแต่ละชั้นภูมิมาจับฉลากแบบไม่คืนที่ จนครบจำนวนตามค่าสัดส่วนที่คำนวณได้ในแต่ละชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามดัดแปลงจากแบบสอบถามงานวิจัยของ กิตติยาพร ทองไทย⁽⁶⁾ ปริญญาธรณ์ บุญธรรม และคณะ⁽⁷⁾ เนื่องจากข้อคำถามมีความสอดคล้องกับตัวแปรที่ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานปัจจุบัน และแผนงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและเติมคำในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 15 ข้อ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 11 ข้อ ความตั้งใจในการใช้ จำนวน 4 ข้อ ต้นทุนของการใช้ จำนวน 5 ข้อ และการใช้งานง่าย จำนวน 6 ข้อ ซึ่งมีลักษณะคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ความรู้สึกเห็นด้วยระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อย

ที่สุด สร้างตามมาตราวัดของลิเคิร์ท (Likert scale)⁽¹⁰⁾ มีเกณฑ์การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการใช้ในการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ ความตั้งใจในการใช้ และต้นทุนของการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้งานง่าย โดยการใช้การคำนวณหาอันตรภาคชั้น คือ 1.00 - 1.80 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด 1.81 - 2.60 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย 2.61 - 3.40 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง 3.41 - 4.20 หมายถึง อยู่ในระดับมาก 4.21 - 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 22 ข้อ แบ่งเป็นขั้นรับรู้จำนวน 4 ข้อ ขั้นสนใจจำนวน 4 ข้อ ขั้นประเมินค่าจำนวน 5 ข้อ ขั้นทดลองจำนวน 5 ข้อ และขั้นยอมรับจำนวน 4 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ได้แก่ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด สร้างตามมาตราวัดของลิเคิร์ท และมีเกณฑ์การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ โดยการใช้การคำนวณหาอันตรภาคชั้นเหมือนแบบสอบถามส่วนที่ 2

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์ด้านการวัดและประเมินผลการสร้างแบบสอบถาม ผู้บริหารโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์โรงพยาบาลหัวเฉียว และอาจารย์ด้านการใช้ภาษา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC; the index of item objective congruence) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทุกข้อ สำหรับการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับบุคลากรที่ใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน จำนวน 30 ราย และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตัวแปรการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์เท่ากับ 0.92 ตัวแปรทัศนคติต่อการใช้เท่ากับ 0.75 ตัวแปรการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้เท่ากับ 0.71 ตัวแปรความตั้งใจในการใช้เท่ากับ 0.85 ตัวแปรต้นทุนของการใช้เท่ากับ 0.86 และตัวแปรการใช้งานง่ายเท่ากับ 0.73

จริยธรรมการวิจัย คณะผู้วิจัยขออนุมัติจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ พ.ศ. 2562 ผ่านคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และได้รับการอนุมัติเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2562 เลขที่รับรอง อ.871/2562 คณะผู้วิจัยรักษาความลับการตอบแบบสอบถามของประชากรกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์ผลในภาพรวม ไม่ระบุชื่อผู้ให้ข้อมูล เพราะถือเป็นความลับที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ และจะไม่เกิดผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำแบบสอบถามยินยอมเข้าร่วมการวิจัยโดยสมัครใจปราศจากการบังคับ ซึ่งผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างเซ็นในหนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัย โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยให้ผู้ช่วยวิจัยเก็บแบบสอบถามใส่ซองปิดผนึกส่งถึงผู้วิจัยโดยตรง เมื่อได้แบบสอบถามมาแล้ว ผู้วิจัยจะเก็บแบบสอบถามไว้เป็นความลับและจะทำลายเมื่อสิ้นสุดการวิจัย ทั้งนี้ได้แจ้งรายละเอียดในเอกสารคำชี้แจงการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลหัวเฉียว เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าเก็บข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ประสานงานกับหัวหน้าแผนกฝึกอบรมและพัฒนาจากโรงพยาบาลให้เป็นผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง และการรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนอย่างละเอียดแก่ผู้ช่วยวิจัยโดยปราศจากข้อสงสัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนภายใน 3 สัปดาห์ หลังแจกแบบสอบถาม โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามรวมถึงตรวจสอบความผิดปกติของข้อมูล ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน แผนกงาน วิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ สำหรับตัวแปร อายุ วิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตัวแปรทัศนคติต่อการใช้ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ ความตั้งใจในการใช้ต้นทุนของการใช้ การใช้งานง่าย และการยอมรับการใช้วิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (correlation analysis) เพื่อทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นการใช้วิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ร่วมระหว่างตัวแปรอิสระ และวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (multiple regression analysis) โดยใช้วิธี stepwise เพื่อทดสอบตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นการใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ พบว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันมาก พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง 0.3 - 0.7 ค่า tolerance ไม่ต่ำกว่า 0.1 และค่า variance inflation factor (VIF) ไม่เกิน $10^{(11)}$ และเมื่อพิจารณาค่า Durbin-Watson ในตาราง model summary watson ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.670 อยู่ระหว่าง 1.5-2.5 แสดงถึงความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน⁽¹¹⁾ เมื่อพิจารณาจากกราฟ P-P plot of regression standardized residual พบว่า ความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ เมื่อพิจารณาจากกราฟ scatter plot ค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่ที่ไม่ทราบค่า (homoscedasticity) และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบ one-sample test ค่าเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0 พิจารณาจากค่า p-value > 0.05⁽¹¹⁾ ในที่นี้ p-value เท่ากับ 1.000 การแจกแจงข้อมูลเป็นแบบปกติ พิจารณาจากค่าความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) ทุกตัวแปรมีค่าระหว่าง -0.042 ถึง 1.873 อยู่ในช่วง -2 ถึง +2 แสดงว่า มีการแจกแจงแบบปกติ⁽¹²⁾

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 118 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 92.40 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.20 ($\bar{x} = 32.26$, $SD = 10.56$ Max = 62, Min = 19) อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.60 ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานพยาบาลและอยู่ในแผนกงานพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 44.07 และ 78.80 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการยอมรับการใช้วิเคราะห์ด้วยสถิติทัศนคติต่อการใช้ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ ความตั้งใจในการใช้ ต้นทุนของการใช้ และการใช้งานง่ายของบุคลากร โรงพยาบาลหัวเฉียว ผลการวิเคราะห์รายตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวอยู่ในระดับมาก โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวแปรความตั้งใจในการใช้ ($\bar{x} = 3.85$, $SD = 0.50$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวแปรการใช้งานง่าย ($\bar{x} = 3.50$, $SD = 0.45$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของระดับการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ทศนคติต่อการใช้ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ ความตั้งใจในการใช้ ต้นทุนของการใช้ และการใช้งานง่ายของบุคลากร โรงพยาบาลหัวเฉียว (n=118)

ตัวแปร	$\bar{x}$	SD	ระดับ
การยอมรับการใช้	3.74	0.44	มาก
- ชั้นรับรู้	3.80	0.54	มาก
- ชั้นสนใจ	3.66	0.61	มาก
- ชั้นประเมินค่า	3.74	0.50	มาก
- ชั้นทดลอง	3.68	0.48	มาก
- ชั้นยอมรับ	3.82	0.56	มาก
ทัศนคติต่อการใช้	3.55	0.45	มาก
การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้	3.83	0.50	มาก
ความตั้งใจในการใช้	3.85	0.50	มาก
ต้นทุนของการใช้	3.77	0.54	มาก
การใช้งานง่าย	3.50	0.45	มาก

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ การตรวจสอบความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วมหรือภาวะร่วมเส้นตรงพหุระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัว (multicollinearity) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กันโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.3-0.7 ซึ่งไม่มีปัญหาการมีความสัมพันธ์มากเกินไประหว่างตัวแปร จากนั้น ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามด้วยการพิจารณาความสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณ เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรอิสระร่วมกันทำนายตัวแปรตามได้ ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวมากที่สุดคือ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ รองลงมาคือ การใช้งานง่าย ความตั้งใจในการใช้ และต้นทุนของการใช้ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่า ปัจจัยทัศนคติต่อการใช้ ไม่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความผันแปรตามได้ร้อยละ 57.40 ($R^2 = 0.574$) เมื่อพบว่า ตัวแปรอิสระใดส่งผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว คณะผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่ส่งผลต่อตัวแปรตามมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบหรือค่าจริง ได้ดังสมการดังนี้ การยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ = $0.639 + 0.313$ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ + 0.222 การใช้งานง่าย + 0.151 ความตั้งใจในการใช้ + 0.144 ต้นทุนของการใช้ ซึ่งหมายถึงถ้าบุคลากรมีการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ มีการใช้งานง่าย มีความตั้งใจในการใช้ และมีต้นทุนการใช้ 1 หน่วย จะเกิดการยอมรับการใช้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.313, 0.222, 0.151, 0.144 หน่วยตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุโดยใช้วิธี stepwise เพื่อศึกษาการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากร โรงพยาบาลหัวเฉียว (n=118)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Collinearity Statistics		
	B	Std. Error	Beta	t	p-value	Tolerance	VIF
Constant (ค่าคงที่)	0.639	0.257		2.486	0.014		
การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้	0.313	0.075	0.359	4.196	0.000*	0.514	1.946
การใช้งานง่าย	0.222	0.072	0.228	3.077	0.003*	0.687	1.456
ความตั้งใจในการใช้	0.151	0.072	0.171	2.091	0.039*	0.562	1.780
ต้นทุนของการใช้	0.144	0.063	0.178	2.276	0.025*	0.614	1.630

$R = 0.757$; $R^2 = 0.574$; $F = 38.012$, $p=0.000$; * $p < 0.05$

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า การยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรอยู่ในระดับมาก เนื่องจากบุคลากรรับรู้ประโยชน์การใช้ รู้ว่าใช้งานง่ายระดับมาก จึงเกิดความตั้งใจใช้ และเกิดการยอมรับระบบในที่สุดตามทฤษฎีการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยี⁽⁵⁾ และปัจจุบันโรงพยาบาลเอกชนปรับเปลี่ยนมาใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นเพื่อสร้างความสะดวกรวดเร็วในการบริการและลดพื้นที่เก็บเวชระเบียน จึงสามารถผลักดันให้เกิดการยอมรับได้ง่าย ประกอบกับนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขที่ต้องการให้โรงพยาบาลใช้ระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั่วถึง⁽¹⁾ นอกจากนี้ผลการศึกษาค้นพบว่าทัศนคติต่อการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับแบบจำลองการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีของ เทเลอร์ และทอร์ด (Taylor and Todd)⁽¹³⁾ ที่กล่าวว่า การยอมรับการใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ขึ้นกับบรรทัดฐานของบุคคลที่อยู่โดยรอบ และการควบคุมพฤติกรรมของตนเองในการใช้ นอกจากนี้ ยังพบว่า ความเชื่อของแต่ละบุคคลในการใช้ว่า สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ความคาดหวังว่าใช้งานง่าย อิทธิพลของสังคมว่าควรใช้ โครงสร้างพื้นฐานที่องค์กรมีจะส่งเสริมหรืออำนวยความสะดวกให้เกิดการใช้งาน ความสนุกหรือความพึงพอใจที่ได้รับจากการใช้ และความเคยชิน ส่งผลโดยตรงต่อการยอมรับการใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนทัศนคติที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกรังเกียจหรือชอบ จะไม่ส่งผลโดยตรง แต่จะมีผลทางอ้อมต่อการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยผู้ใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ต้องมีความตั้งใจใช้ เมื่อเกิดความตั้งใจใช้จึงจะนำไปสู่การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ⁽¹⁴⁻¹⁶⁾

การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ จากผลการวิจัยพบว่า ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติยาพร ทองไทย⁽⁶⁾ ที่ทำการวิจัยเรื่อง การยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของคลินิกแพทย์และทันตแพทย์ โดยเก็บข้อมูลกับกลุ่มแพทย์และทันตแพทย์ที่เปิดคลินิกจำนวน 5 จังหวัด ในเขตสุขภาพที่ 10 ได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ ผลการศึกษาค้นพบว่า การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้ มีผลต่อการยอมรับการใช้ของคลินิกแพทย์และทันตแพทย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\beta = 1.665$, $p=0.002$)

ความตั้งใจในการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากร โรงพยาบาลหัวเฉียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา⁽⁶⁾ ซึ่งพบว่า ความตั้งใจในการใช้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\beta = 2.715$, $p=0.000$) รวมถึงการศึกษาของไอฟินโด (Ifinedo)⁽¹⁷⁾ ได้ทำการศึกษารื่องการยอมรับของการใช้ระบบสารสนเทศสุขภาพของพยาบาลในงานการดูแลสุขภาพประเทศแคนาดา ผลการศึกษาค้นพบว่า ความตั้งใจในการใช้ระบบสารสนเทศ ส่งผลต่อการยอมรับการใช้สารสนเทศของพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ($\beta = 0.56$, $p<0.01$) และจากการศึกษาของ ฮุยหลงซี และคณะ (Hui-Lung et al)⁽¹⁸⁾ ได้ทำการศึกษาวงการยอมรับของการใช้ระบบการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลแบบออนไลน์ของผู้ป่วยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ในโรงพยาบาลที่มณฑลชุงชาง ประเทศไต้หวัน ผลการศึกษาค้นพบว่า ความตั้งใจในการใช้ระบบการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลแบบออนไลน์ ส่งผลต่อพฤติกรรมการยอมรับการใช้ระบบการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($\beta = 0.653$, $p<0.001$) อีกทั้ง แชรเฟอร์อวา และเมแฮริบ (Shiferawa and Meharib)⁽¹⁹⁾ ทำการวิจัยเรื่อง การยอมรับการใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ในโรงพยาบาลเฉพาะทางในประเทศเอธิโอเปีย โดยการเก็บข้อมูลแพทย์และพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า ความตั้งใจในการใช้ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\beta = 0.539$, $p<0.05$)

ต้นทุนของการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแบบจำลองทฤษฎีรวมของการยอมรับและเทคโนโลยี (Unified theory of acceptance and use of technology; UTAUT2) ที่กล่าวว่าต้นทุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เกี่ยวข้องกับการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยผู้ที่จะใช้ราคาประเมินถึงประโยชน์ที่จะได้รับว่าคุ้มค่างบประมาณที่จ่ายไปหรือไม่ หากคุ้มค่าผู้ใช้จะเกิดการตั้งใจอยากใช้และยอมรับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในที่สุด⁽¹⁵⁾ และสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา⁽⁶⁾ ซึ่งศึกษาการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ โดยเก็บข้อมูลกับกลุ่มแพทย์และทันตแพทย์ที่เปิดคลินิกจำนวน 5 จังหวัด ผลการศึกษพบว่า ต้นทุนการใช้มีผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\beta = 1.302, p=0.045$)

การใช้งานง่ายในการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากร โรงพยาบาลหัวเฉียว ซึ่งสอดคล้องกับแบบจำลองการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีของดาวิส และบาสเก็ตตี และวาซอ⁽⁵⁾ กล่าวว่า การรับรู้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศที่ง่ายต่อการใช้งาน เป็นปัจจัยที่กำหนดความต้องการในการใช้ว่า ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแล้วจะสำเร็จตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ หากสำเร็จจะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เกิดการตั้งใจใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และส่งผลให้เกิดการยอมรับการใช้งานจริงในที่สุด⁽¹⁶⁾

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารโรงพยาบาลหัวเฉียวนำข้อค้นพบจากการศึกษานี้ไปเป็นแนวทางพัฒนาระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ โดยนำไปทำนโยบายหรือแผนการปรับปรุงระบบ โดยมุ่งเน้นการรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้ การใช้งานง่าย ความตั้งใจในการใช้ และต้นทุนของการใช้ ตามลำดับ รวมถึงนำไปสร้างแผนปรับปรุงเกี่ยวกับระบบการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ให้สอดคล้องกับผู้ใช้งาน
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรวิจัยเพิ่มเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ในโรงพยาบาลเอกชนอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ชัดเจนขึ้น และควรทำการศึกษาวิจัยหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในลักษณะการสร้างโมเดลการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ในโรงพยาบาล เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ชัดเจนขึ้นว่าตัวแปรใดส่งผลทางตรง ทางอ้อม กับการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์บ้างเพื่อนำข้อค้นพบไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. กระทรวงสาธารณสุข, สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (2560 – 2569). นนทบุรี: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข; 2560.
2. ลักษณะ วณิชชาภิขกุล. การยอมรับเทคโนโลยีบล็อกเชนสำหรับระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของโรงพยาบาล. [วิทยานิพนธ์]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2560.
3. นพมาส เครือสุวรรณ. การบริหารการพัฒนางานเวชระเบียนในประเทศไทย. [วิทยานิพนธ์]. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2559.
4. ธีรฉัตร วังศรี. ระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับดูแลผู้ป่วยกัลมาเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน. [สารนิพนธ์]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร; 2557.
5. Davis F, Bagozzi R, Warshaw P. User acceptance of computer technology: a comparison of two theoretical models. Manage sci.1989;35(8):982-1003.

6. กิตติยาพร ทองไทย. การยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของคลินิกแพทย์และทันตแพทย์. [วิทยานิพนธ์]. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี; 2559.
7. ปรียาภรณ์ บุญธรรม, พนิดา ดุลยสิทธิ์, สิริอร พันธ์โสตา, ชฎาวัลย์ รุณเลิศ, จุรีพร อุปธิ. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้เวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรในแผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลชุมชนในเขตสุขภาพที่ 5 กระทรวงสาธารณสุข. ใน: เอกสารการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ สังคมคุณภาพและการพัฒนาที่ยั่งยืน: ชีวิตสังคมผู้สูงอายุ; กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย; 2560. หน้า 269-277.
8. โรงพยาบาลหัวเฉียว ประวัติโรงพยาบาล [อินเทอร์เน็ต]. กรุงเทพมหานคร: โรงพยาบาลหัวเฉียว; 2562. [เข้าถึงเมื่อ 12 กันยายน 2562]. เข้าถึงจาก: <http://www.hc-hospital.com/about-huachiew.html>
9. อรุณ จิรวัดนกกุล. สถิติวิทยาศาสตร์สุขภาพเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒน์; 2558.
10. ปุณณพัฒน์ ไชยเมธ. วิธีการวิจัยทางสาธารณสุข. พิมพ์ครั้งที่ 3. สงขลา: นาคีศิลปโฆษณา; 2557.
11. ชวัชชัย วรพงษ์ธร สถิติ Multiple Regression Analysis [อินเทอร์เน็ต]. 2562. นนทบุรี: กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข; 2562. [เข้าถึงเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562]. เข้าถึงจาก: <https://cutt.ly/eubgDkN>
12. ฐณัฐ วงศ์สายเชื้อ สถิติพรรณนา ข้อมูลแจกแจงไม่ปกติ จะแก้ความเบ้และความโด่งอย่างไร [อินเทอร์เน็ต]. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน; 2562 [เข้าถึงเมื่อ 28 กันยายน 2562]; เข้าถึงจาก: <https://cutt.ly/0ubgcLt>
13. Taylor S, Todde P. Assessing IT usage: the role of prior experience. MIS Quaterly. 1995;19(2):561-70.
14. ลักขณา วณิชชากรกุล. การยอมรับเทคโนโลยีบล็อกเชนสำหรับระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของโรงพยาบาล. [วิทยานิพนธ์]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2560.
15. ศศิจันทร์ ปัญจทวี. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ. [สารนิพนธ์]. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่; 2560.
16. สิงหะ ฉวีสุข และสุนันทา วงศ์จตุรภัทร. ทฤษฎีการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ. วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศลาดกระบัง. 2554;1(1):1-21.
17. Ifinedo P. Empirical study of Nova Scotia nurses' adoption of healthcare information systems: Implications for management and policy-making. Int J Health Policy Manage. 2018;7(4):317-27.
18. Hui-Lung Hsieh, Yu-Ming Kuo, Shiang-Ru Wang, Bi-Kun Chuang and Chung-Hung Tsai. A study of personal health record user's behavioral model based on the PMT and UTAUT integrative perspective. Int J Environ Res Public Health. 2017;14(8):1-14.
19. Shiferawa KB, Meharib EA. Modeling predictors of acceptance and use of electronic medical record system in a resource limited setting: using modified UTAUT model. Informatics in medicine unlocked [Internet]. 2019 April. [cited 2019 Nov 18];17:1-9. Available from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S235291481930067X>